

praišče, meso in konje, pa tudi zahteve jugoslovanske vlade o spremembah carine za industrijske produkte. Stališče avstrijske delegacije je bilo, tako je rekel minister Schürff, določeno po tretji carinski noveli (novem zakonu), ki hoče zaščititi domače poljedelstvo.

Pogajanja za trgovinsko pogodbo med Avstrijo in našo državo so važna, ker je znašal celokupni uvoz Avstrije v Jugoslavijo 1533 milijonov dinarjev, celokupni izvoz Jugoslavije v Avstrijo pa 1609 milijonov dinarjev. Pri uvozu Avstrije v Jugoslavijo je s sedanjo pogodbo kritih 775 milijonov dinarjev, pri jugoslovanskem izvozu v Avstrijo pa 876 milijonov. Te številke bi se, ako bi se obojestranske zahteve izpolnile, bistveno spremenile. Če bi Avstrija sprejela vse jugoslovanske zahteve ter tako prenehal izvoz industrijskih pridelkov iz Avstrije, bi avstrijsko gospodarstvo pri izvozu izgubilo 311 milijonov dinarjev, Jugoslavija pa bi pri izvozu agrarnih pridelkov v Avstrijo izgubila 395 milijonov. Pri pogajanjih gre za to, da bi se primanjkljaj pri izvozu na obeh straneh zmanjšal.

Pogajanja se bodo najbrž tekom tega meseca nadaljevala na Dunaju. Do tedaj bo avstrijska vlada ostala v živah nem stiku s pristojnimi gospodarskimi zbornicami in z industrijo, da bo za nadaljna pogajanja oborožena in krita. Kar se tiče možnosti rešitve teh pogajanj, je minister dr. Schürff izjavil, da so tri možnosti: 1. ohranitev sedanjega stanja; 2. sporazumna nova ureditev trgovinskih odnosov s povišanjem carin; 3. odpoved trgovinske pogodbe. Avstrija upa, da se bo uresničila druga možnost, da bo torej prišlo do sporazumne nove ureditve trgovinskih odnosov.

Radič + Pribečević.

Šeštevanje Radič + Pribečević pred letom, da celo še pred dvema mesecema ne bi dalo radi prevelikega, naravnost sovražnega nasprotstva med njima nobenega rezultata. Danes pa Radič + Pribečević = kmetška demokracija. Da se danes dasta Radič in Pribečević politično šeštevanje, je posledica njene slabosti in osamljenosti. Ker jih nihče ne upošteva ter sprejeti v vlado, sta se združila in zvezala med seboj, da bi izsilila tako upoštevanje. Kmetška demokracija je samo firma, ki bi naj privlačila druge. Ako bi se kompaniji razširili ali spremenili, bi bil Radič za to, da se firma kmetška demokracija opusti in zameni z drugo. V sredo, pred Marijinim praznikom, je Radič dal novinarjem v Beogradu izjavo, v kateri je med drugim omenil tudi srbske zemljoradnike (kmete). O njih je rekel: »Pri srbskih zemljoradnikih je danes tako razpoloženje, da bi mogli stopiti v naš klub, a ne v kmetško-demokratsko zvezo. V sled tega bi se spremenil naslov ter se glasil: narodna kmetška stranka«. Radič je torej pripravljen opustiti firmo: Kmetška demokracija ter jo zameniti s firmo: Narodna kmetška stranka.

Ta Radičeva izjava je nov dokaz za ono edino stalno črto v Radičevem značaju, in ta je nestalnost in spremenljivost. Radič je sposoben, da spremeni svoje mišljenje in zato tudi svoje politične zveze ne samo vsako leto, marveč vsak mesec, vsak teden, vsak dan. Ako bi mu radikali danes ponudili sprejem v vlado, bi opustil svojo sedanjo politično zvezo, ki jo imenuje kmetško demokracijo, opustil bi vse kombinacije in račune z Davidovičem in Marinkovičem ter zasedel ponujeni mu ministrski stolček, na katerem je sedel v družbi z radikali skoro dve leti.

Za Pribečevića je kmetška demokracija, katero predstavlja v zvezi z Radičem, sredstvo ne toliko za to, da bi se dokopal do vlade, česar sam ne pričakuje, marveč predvsem za to, da popravi svoj politični položaj med hrvatskim in slovenskim narodom, med katerim je vsled svoje nedemokratske in nasilne centralistične politike izgubil vse zaupanje. Ako se Pribečević danes poljubuje z Radičem, pričakuje, da mu bodo ti politični poljubi prinesli ljubezen hrvatskega kmetškega ljudstva. Pa tudi v tem se vara.

Radič-Pribečevićeva firma kmetške demokracije je torej nesolidna in preračunjena na možnost politične preva-

se je priklonil s fino ironijo Hata Jyrosi, — toda v slučaju japonsko-ameriške vojne bi v Ameriki čez pet minut po izbruhu vojne ne bilo enega edinega človeka, ki bi lahko poslal na smrtno pot tiste z magnetičnimi valovi regulirane morilne pline. Opozoriti vas moram, spoštovani gospodje, na sledeče: Japonska lahko vrže v Ameriko tako neizrekljivo močno električno streljo, ki bi v trenutku uničila ves kontinent in bi ga tudi lahko pogreznila v morje obenem s tistim gotovim plinskim regulatorom in vso oblastjo ... Ali mi verjamate, gospodje?

Zastopniki narodov so ga otraplo poslušali. Rumeni obraz Hata Jyrosija se je mrzlo smejal zboru ko kak Budov kip.

— Izjaviti pa tudi moram, da japonski narod, saj je njegova kultura starejša in bolj človeška, ko kultura bele rase, ne bo zlorabljal one izjemne moči, ki mikado polaga v roke hegemonijo narodov sveta in vseh morij. Japonska je v tem trenutku gospodar sveta, toda zvesto bo služila osrečujočim interesom človeštva, dokler ne bo videla sovražnega kljubovanja nasproti svojim pravicam in poštenim namenom. Prvi pogoj Japonske je, da dajo Zedinjene države primerno zadoščenje. Le na tej podlagi moremo razpravljati dalje ...

Mr. Smoling je nervozno vstal.

— Razpravo moramo nadaljevati le v slučaju, da cesarska vlada zasede električni stroj mr. Mutsuhito Dsain in imda popolno garancijo, da se katastrofalni napad, ki je uničil San-Francisko, ne ponovi, dokler se razprava na medsebojno zadovoljstvo obeh držav ne zaključi. Iz tega kar se je zgodilo upravičeno smelo sklepamo, da če dotičnik, ki je ono orožje ustvaril in ga samovoljno v osebne smotre porabil, meni, da stoji izven človeštva, — streljo svojega električnega stroja svojevoljno zopet lahko uporabi nasproti drugemu narodu. Zato pozivam spoštovano zastopstvo japonske cesarske vlade, naj prevdarijo važnost moje prošnje za ozirom na človeštvo in naj takoj storijo potrebne korake, da se orožje, ki nikakor ne spada v krog modernega kulturnega svetovnega življenja, zasede ...

V zboru je zašumelo odobravanje. Japonci so nepremično sedeli na svojih prostorih. Rumene sfinge. Predsednik lord Brandbury se je obrnil proti Hata Jyrosu:

— Gospod, vi ste v imenu vlade izjavili, da se je zgo-

re. Zategadelj tudi ne bo imela uspeha. Glavna nosilca te firme nista nikdar bila sposobna za pozitivno graditeljsko državno delo v demokracičnem smislu. Vedno sta bila politika fraze, strasti in hujškanja. V tem pravcu se tudi giblje delo te takozvane kmetške demokracije v beogradskem parlamentu. To delo se kaže v številnih nujnih predlogih, s katerimi se trati dragoceni čas ter se zastavlja pot potrebnim zakonom na gospodarskem in upravnem polju, izraža pa se najkrepkeje v brezprimernem zmerjanju in psovanju, v katerem je Radič dosegel višino. Takšno je Radičevo delo v parlamentu. S takšnimi uspehi se more ponašati kmetška demokracija v narodni skupščini.

Da bomo nasprotnike poznali.

Narodni izdajalci!

Demokrati mislijo, da so že izvršili vso narodno dolžnost, ko so ustanovili Orjuno, ki se pretepa — za narod, maže hiše in trga napise celo na demokratski tiskarni v Mariboru. Zato se po trgih vežejo z Nemci kot v Konjicah, v Slov. Bistrici itd. To so ti strici, ti demokrati! Ne bo dolgo, ko jih boste pa slišali, da smo mi narodni izdajalci, če Nemci glasujejo kje z nami! Hinavci!

Demokratsko občinsko gospodarstvo pred sodiščem!

V Mariboru so imeli demokrati mestno hranilnico v popolni oblasti. Pa so tako delali, da jih je veliki župan razgnal in imenoval gerenta, ki je pa »delo« demokratov izročil sodniji v preiskavo. Lepi gospodarji, ti demokrati!

Delavski denar za advokatske pisarne.

Mariborski socijalisti so sklenili, da bodo delavski denar, ki so ga izželi iz delavskih žepov, uporabili za to, da bodo — demokratskim advokatom sezidali palačo za pisarne in stanovanja!

Delavci — v barake!

Socijalista Bahun in Eržen sta v občinskem svetu v Mariboru zahtevala, da naj mestna občina zida — barake za delavce. Naša stranka pa pravi, da mora tudi delavec stanovati v hišah in ne v barakah! Socijalisti pač hočejo, da so delavci — nesrečni in nezadovoljni, ker samo takrat njim pšenica gre v klasje.

Boga ni ...

je zavpil nosilec socijalistične liste v Mariboru Eržen na občinski seji dne 7. decembra t. l. Sam je odpadel od kat. Cerkve in je organiziran brezverec, zato ni čuda, da tako govori. Čudno je le to, da naše delavske družine, ki so po večini še verne, sledijo takemu človeku. Socijalisti so najhujši bojovníki za vlado brezverskega kapitalizma nad delavcem, ki si tako v svoji zaslepljenosti sami pletejo bič, ki jih tepe!

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Davidovič pri kralju. Na večkratno lastno prošnjo je bil Davidovič sprejet pri kralju. Seveda so mnogi mislili, da se bo iz tega obiska kar naenkrat izcimila nova vlada.

Radič sestavlja novo vlado! Seveda v opoziciji! Toda po njegovem sploh ne bo več opozicije. On bo tako vlado spravil vkup, da bodo vse stranke v vladi, vsa opozicija bo — eden poslanec in to je socijalist Petejan. Našo stranko pusti v vladi, češ, da Slovenci so potrebni, ker delajo. Ves svet se že smeji temu politiku.

Finančni minister je bolan in ima dva meseca dopusta. Nekateri pravijo, da je to politična bolezen, ker mu celo že vladne stranke izpreminjajo proračun.

dilo uničenje San-Franciska brez vednosti in volje Japonske, iz česar naravno sledi, da se japonska vlada ne isto- veti z onim človekom, ki je v zaslepljenosti s povzročitvijo grozne katastrofe v San-Francisku izvršil uboj množice. Prosim vas, intervenirajte pri vladi, da se upravičeni želji Zedinjenih držav — že tudi v interesu povojnega uspeha naše razprave — takoj zadosti ...

V tem trenutku je vstopil brzojavni uradnik v Dreadnought in je mr. Smolingu predal radiobrzjav Zedinjenih držav. Vodja ameriške delegacije je obledelo skočil z mesta.

— Japonec zopet preti, da v osemindesetih urah uniči San-Francisko, Chicago, Filadelfijo in New-Jork ... Prosim, da se električni stroj takoj zasede!

Nastala je panika. Predsednik je z zvonjenjem pomiril krik.

— Mr. Hata Jyrosi, kaj pravite k temu?

Člani japonske delegacije so se spogledali.

— Naj bo, — je mirno priklimal Hata Jyrosi. — Uka- žem, da se zasede ...

XVIII.

— Gostje so prišli, — je javila Breskev.

— Kdo so?

— G. Češplja, ...

V sobo je vstopil možak v sivi uniformi. G. Češplja, policijski šef. Za njim dva redarja. Roke so jim spoštljivo visele na kolena in so se s spoštljivim in finim smehom globoko priklanjali. Mutsuhito Dsain je osupnil, a je ravno- tako vrnil prijazno pozdrav.

Neskončno me veseli, da vas morem v vašem domu pozdraviti, se je še bolj prijazno priklonil g. Sliva. — Pozdravljam vas kot enega največjih sinov Vzhajajočega solnca ...

In redarja sta za njim momljala poklon.

— Danes jutraj, ko se je nad črešnjem cvetjem razlil solnčni žarek, sem se srečno zbudil, ker sem mislil na to, da bom danes iz oči v oči videl največjega sina Dai Nipona, ki ga le še mikado prekaša po veličini in oblasti! — se je priklonil tako globoko, da bi se skoraj prekucnil. — In ko sem končal jutranjo molitev ...

Mutsuhito Dsain je naježil obrvi.

Odsek za zunanjo politiko se bo ustanovil. To je bila stalna zahteva dr. Korošca, da bo tako narodna skupščina vršila kontrolo nad diplomati in njihovim delom!

Velika vohunska afera je prišla pred sodnijo v Skop- lju. Macedonski dijaki so bili v zvezi z macedonskim odborom na Dunaju in so zanj vohunili. Mlade dijake zagovar- jajo znameniti advokati, da bi jih rešili stroge kazni, ki so določene za vohune. — Je pa v Macedoniji res neko poseb- no stanje, ki si ga mi v naših razmerah težko predstavljamo. Nezadovoljstvo ljudstva je veliko, gotovo tudi po kriv- di policije, ki tuintam prekorači svoj delokrog in izrablja oblast. Vlada je sklenila tudi temu napraviti konec in raz- mere v Macedoniji urediti.

Oblastne skupščine zborujejo te dni in prirejajo pro- račune v smislu vladnega načela. Mariborska skupščina se sestane dne 19. decembra in bo obravnavala proračun za leto 1928-29.

Vesel dogodek v kraljevi hiši. V januarju pričakujejo v kraljevi hiši vesel dogodek: rojstvo drugega otroka.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Kako je v Albaniji? Vedno bolj se kaže v Albaniji raz- lika med dvema skupinama. Ena je za Italijo, ena pa za Jugoslavijo, oziroma za neodvisnost in za prijateljske od- nosaje z Jugoslavijo. Zanimivo pa je, da je v Albaniji ved- no več albanskih komitašev in da se Albanija pritožuje, da jo naši komitaši napadajo. Zastonj brenči ta albanski bren- celj, Jugoslavija je previdna dovolj, da se za tako igračka- nje ne zmeni.

Poljska in Litva se še nista pobotali. Je Poljska malo predaleč šla in je pripravljala prevrat na Litvanskem, da bi potem lahko posredovala, to je: deželo zasedla. Holand- ski zunanji minister bo poskusil doseči sporazum.

Mussolini se hlina in sicer to pot Franciji. Pred krat- kim je bil v celi Italiji še tak odpor proti Franciji, zdaj pa naenkrat je sprožil Mussolini misel, da se hoče osebno po- razgovoriti s francoskim zunanjim ministrom. Listi so že dan sestanka napovedali. Francija pa je to hinavstvo od- klonila in Mussolini se zastonj hlina, le svoj poraz je s tem priznal.

Rumunija se pomirja. Vlada je dobila veliko večino. Kraljici, ki se je vmešavala v politiko, je poslala opozicijska pismo, naj to opusti, če hoče dobro! — So pa obrnili vso pozornost naroda na nekaj drugega. Začeli so preganjati Jude in Madžare. S tem je spravila vlada spor za prestol za nekaj časa z dnevnega reda.

Avstrija in Nemčija sta — eno! Četudi se Avstrija ne sme še prikloniti Nemčiji, vendar se to vstrajno priprav- lja. Razni zakoni, carinska načela, celo ustroj vojske in po- licije ter vse uprave, še uniforma je že ista. Tako bodo Nemci to stvar na tihem izpeljali in bo nekega dne prišlo presenečenje, da bomo imeli — Nemčijo za soseda. Ako se naši diplomati ne bodo potrudili, se bo težko doseglo, da se državna meja na Koroškem postavi do skrajnih mej slo- venskega ozemlja.

Rusija je pravzaprav za nas skrivnost, ker vsak teden pridejo popolnoma si nasprotujoča poročila. Enkrat je že Trocky začel z revolucijo, drugič je propadel popolnoma. Litvinov in njegov nastop na razorožitvenem zboru v Zene- vi bo še najbolj zanesljivo znamenje, ki kaže, da gre Rusija nazaj od boljševizma k rednim razmeram. Celó z Anglijo se bo pobotala. Saj je to dobro tudi za nas!

Kaj je novega?

Nekaj mariborskih novic. Po Mariboru govori vse o občinskih volitvah, ki se bodo vršile v nedeljo 18. dec. SLS upa z vso gotovostjo, da bo radi dosedanjega uspešne- ga dela pri občini tudi pri teh volitvah odrezala dobro. — Mariborčani so veseli, ker jim je spravila mestna občina tramvaj z avtomobili, ki je prevažajo staro in mlado po mestu. Ti osebni avtomobili so vedno natlačeno polni. —

— S čim vam lahko poostrežem? — je vprašal suho- parno.

... sem zahvalil velikega boga, ki čuva japonsko cesarstvo in ga brani pred sovražnim napadom in zoper bolezní, da, zahvalil ...

— Toda zakaj? — se je vzbudil v znanstveniku sum.

— Da danes lahko govorim z velikim duhom dežele cvetja ...

— In kaj hočete?

... ker tudi tega nisem vreden, da bi vam poljubil nohte, — se je smejal policijski šef rumeno, skoraj brez- dušno. — Zelo veliko odklovanje je za mene, da vam kot navaden policijski šef smem izročiti odlok japonske vlade.

Oba redarja sta se naglo priklonila, drobno stopicala in stopila na stran, ko da ne moreta vzdržati pogleda veli- kega duha. Dve majhni, sivi miši. Poosebljena ponižnost in pozornost.

— Kak odlok? — je vprašal Mutsuhito Dsain rezko, medtem pa se je uslužno priklanjal pred g. Češpljo.

Policijski šef je škrlatil na fulminoid.

— Da, takoj povem, — ga je gledal z globokim spošto- vanjem. — samo čakam, da se duša vzbudi iz veselja ...

V ozadju je zaškrpala stena.

— Gospodu povem! — je protestiralo za steno deklet- ce. — Tako dolgo ne smete vstopiti.

— Kaj je to? — se je obrnil nazaj znanstvenik. — Kdo so oni?

— Moji ljudje, — se je priklanjala g. Češplja. — O, vi neotesani psi ...

Pod stensko odprtino so vstopili trije redarji, globoko so se priklanjali, potem pa so se po vojaško vzravnali in se brez besede postavili k električnemu stroju.

— Kaj hočete? — je zakričal nad njimi znanstvenik.

— Čuvajo električni stroj, — se je priklanjala gospod Češplja.

— Na čigavo povelje? — je vzplamtel Mutsuhito Dsain. — In kaj je to? Kako upate vdreti v mojo hišo, ko moje dekle pravi, da ni dovoljeno? Marš ven!

Petorica redarjev je pribito stala poleg stroja. Niti ganili se niso, le policijski šef se je neprestano smejal in priklanjal.

Dalje prihodnjšč.

Prireditve je vsak večer v Mariboru dovolj in to dobrih ter slabih. Ne mine niti dan, da bi se v Mariboru ne doigral kak samomor. Zadnji petek zvečer se je n. pr. ustrelil na straži stoječi vojak. Pogodil se je s puško ravno skozi srce in obležal pri priči mrtve. — Skakanje v Dravo z brvi iz samomorilnega namena je nekaj običajnega za nesrečno zaljubljeni ženski spol. — Poroto imamo in med temi slučajih je že žalibog nekaj smrtnih obsodb in to predvsem radi najgusnejših umorov, ki so se zgodili v družinah. Povojno pohujšanje se žalibog čuti prebradko že tudi na deželi.

Naročnikom! Zadnjič smo vsem priložili položnico. Tudi tistim, ki so že plačali. Zato jih naj ti shranijo, oni pa, ki so dolžni, pa po položnicah naročnino pošljejo! Za naprej smo tako uredili, da bo vsak naročnik imel na naslovu pripisano, doklej ima plačano. To je veliko delo in ga bomo mogli izvesti tekom nekaj mesecev. Potem bo vsak naročnik na vsakem naslovu vsaki teden videl, do kdaj ima plačano.

Kolika denarja mi je treba, da si naročim »Naš dom«? Tri dinarje moram imeti, da plačam naročnino za četrta leta. No, tri dinarje — to pa res ni taka reč! Tako beraški pa še nismo! Saj je že sam papir več vreden! Naročili ga bomo!

Številni vlomi na Pobrežju pri Mariboru. V noči od ponedeljka na torek, dne 13. t. m. je bilo na Pobrežju pri Mariboru vlomljeno v te-le lokale: pri trgovcu Štef. Renčelj in Francu Prehtler, pri krojaču Handiču. Krojaču so odnesli vlomilci eno novo zimsko suknjo. Isto noč je bilo vlomljeno še pri trgovcu Lešniku pri Mariji Brezju, pri g. nadučitelju na Brezju in pri pobrezškem trgovcu F. Riedl, Uzmovičev se je posrečilo povsod vlomiti vrata ali izloženca okna, a srečo plena so imeli edino pri krojaču Handiču, ker po drugod so jih iz spanja vzbujeni stanovanjci preganili. O vlomilcih še ni prave sledi, a celo Pobrežje je prepričano, da so zakrivali številne vlome 4 moški, ki so se klatili v ponedeljek po Pobrežju.

Bitka s tihotapei ob meji. V nedeljo ponoči so zasačili obmejni finančni stražniki pri Sv. Križu nad Mariborom skupino sedem tihotapev, ki so nosili preko meje saharin. Ker se niso ustavili, so pričeli stražniki streljati. Med tihotapei in stražniki se je vnela nato prava bitka. Slednjič se je posrečilo trem tihotapecem pobegniti, tri pa so stražniki zajeli. Med temi sta bila dva ranjena in sicer Henrik Kajzer, delavec iz Bresterice, ki je dobil strel skozi desno nogo, in delavec Ivan Lešnik iz Maribora, kateremu je kroglja prebila roko. Tihotape so včeraj na kmetskem vozu pripeljali v Maribor, jih na carini zaslišali, ranjenca pa sta bila nato oddana v bolnico.

Nesreča ptujskega avtobusa. Avtobus, ki vozi med Mariborom in Ptujem, se je v soboto zvečer pri Sv. Miklavžu prevrnil. Par potnikov je dobilo pri tem lažje poškodbe, druge nesreče pa ni bilo.

Nova avtobus zveza. Splošno poznani, dolgoletni javni uradnik v Gornji Radgoni g. Franc Vreča je zaprosil pri velikem županu v Mariboru za koncesijo za otvoritev avtobusnega prometa na progi Gornja Radgona—Ljutomer—Štrigova—Mursko Središče—Čakovec. S tem bo ustanovljena praktična zveza z našim Medjimurjem, kjer se vršijo, kakor znano, tudi iz našega kraja dobro obiskani konjski sejmi ter so dane tudi druge prilike za trgovske stike. Avtobus bo vozil ob delavnikih enkrat na dan, ob nedeljah in praznikih ter ob sejmih med Razkrižjem in med Čakovcem dvakrat na dan. Voznina bo znašala Din 1.— od osebe na km. Upamo, da bo zaprosena koncesija skoraj izdana ter avtobusni promet že po novem letu odprt.

Priglasite se! Kdor bi hotel »Naš dom« mesečno sprosti razprodajati, naj se javi pri upravi »Našega doma«, Maribor, Aleksandrova cesta 6 I. Društvom in nekaterim posameznikom smo že poslali okrožnico, kjer smo jim razložili ugodnosti. Posamezne številke bodo veljale navadno 2 Din.

Naša društva.

Osrednji odbor Dekliške zveze v Mariboru je sklenil v svoji seji dne 25. novembra, da priredi tekom decembra 3 izobraževalne tečaje za Dekliško zvezo in sicer: v Mariboru dne 19., v Celju dne 27. in v Ljutomeru dne 29. t. m. Tečaji bodo trajali en dan. Predavatelj in predavateljice bodo obravnavali sledeče teme: 1. Ženska poklicna naobrazba. 2. Vrline dobre gospodinje. 3. Naša dekleta in treznost naroda. 4. Dekliško zdravje. 5. Mladenka in dobrodelnost. 6. Samovozgoja naših deklet: a) Narodna noša in pesem. b) Čtivo. c) Dekliško glasilo »Naš dom«. 7. Pomen dekliških zvez za žensko izobrazbo. Opozorjamo že sedaj Dekliške zveze, Marijine družbe in tudi Orlice na te naše tečaje, da z živahno agitacijo skrbijo za dobro udeležbo! Vsakemu referentu bo sledila debata. Dekleta, pripravite se že zdaj, da se potem oglasite s svojimi željami ter živahno sodelujete po vsakem predavanju. Več glav več zna in ob nasprotjih se bistrijo glave. Na teh tečajih boste mladenke in dekleta lahko brez strahu izrekli svoje želje in razodele morebitne predloge, tihoče se naših dekl. zvez. Le pridite v velikem številu! Pridite dobro pripravljene! Po možnosti mi javite že naprej število udeleženk in morebitne želje. — Predsednica osrednjega odbora: Marija Stupeca.

Dekliški tečaj v Mariboru. V ponedeljek 19. t. m. se vrši v dvorani Zadrugne gospodarske banke v Mariboru dekliški tečaj za vse Dekliške zveze in Marijine družbe severnega dela lavantinske škofije. Na tečaju bodo prvovrstne govornice in govorniki razpravljali o vseh važnih vprašanjih dekliške izobrazbe. Tečaj bo posebno važen za poživitev Dekliških zvez, ki so zadnji čas precej zaspale. Dekleta, pridite v obilnem številu, ne bo vam žal. Začetek tečaja je ob 9. uri, zaključek popoldne ob odhodu vlakov; dvorana bo zakurjena. Prinesite s seboj tudi svinčnik in malo papirja.

Krščanska ženska zveza v Mariboru priredi v nedeljo, dne 18. t. m., ob 7. uri zvečer božičnico v veliki dvorani Narodnega doma. Na sporedu je godba, petje, deklamacija in obdarovanje ubogih itd. K mnogoštevilni udeležbi vabi — odbor.

Krčevina pri Mariboru. Vneti člani katoliškega izobraznega društva v Krčevini so si postavili lepi oder v svojo novo

Kje lahko kupite »Naš dom«? Kdor si ga ne more naročiti, ga lahko sproti vsak mesec kupuje, številka bode veljala 2 Din. Ti-le bodo razprodajali »Naš dom« in se lahko vsakega meseca v začetku pri njih oglasite: Poljčane: Tončka Čokl. Hajdin pri Ptuj: Zelenik Marica in Pal A. Blanca-Kladje: Franc Jug. Sv. Anton v Slov. gor. Smolinci: Kavčič Valentin. Sv. Duh-Loče-Koblje: Cerinšek Lizika. Poverjeniki se še lahko javite in Vam bomo sporočili pogoje. Pozivamo posebno društva, ki bodo še ta teden dobila posebno okrožnico. — »Naš dom«, Maribor, Aleksandrova cesta 6 I.

Prirodno čudo. V Podturnu v Prekmurju je kobila kmeta L. Strahija skotila v devetem mesecu brejosti žrebe, koje je imelo 2 glavi, 7 nog in dva zadnja dela trupla. Prav za prav predstavlja ta nestvor dvojčke s skupnim srednjim delom trupla (prsna, hrbet in trebuh) kot posebno zanimivost pa je zabeležiti, da je bila sedma noga prirastena na skupnem hrbtu, a je imela dvojno kopito, da je izgledala kot kravja noga.

Smrtna kosa. Od Sv. Križa tik Slatine nam poročajo, da je umrla na plućnem vnetju, sprevidena s sv. zakram. Škrabl iz Gor. Sečovega v starosti 50 let. Pokojnica zapušča moža in 9 večinoma nepreskrbljenih otrok. Pred enim mesecem pa se je smrtno ponesrečil pokojnice brat iz Rogatec. Padel je sicer tako nesrečno, da je bil pri priči mrtve. Obema pokojnikoma naj sveti večna luč, ostali rodbini, zlasti pa pretužno žalujočim otrokom blage matere naše iskreno sožalje!

Človeško glavo je kahal. V mrtvašnici v Trbovljah je kahal na Marijin praznik človeško glavo delavec Lavrič Franc, katerega lastnik pogrebnega zavoda Finžgar uporablja večkrat tudi za grobokopa. Je to okoli 20 let stari delavec in na duhu precej omejen. Od ovidcev smo dobili naslednje podatke: Neki g. Z. je opozoril po cesti gredočega g. B., da v mrtvašnici kuha človeško glavo omenjeni Lavrič in ima lonec pokrit z lopato. Radovednost žene g. B. na pokopališču, kjer pogleda v mrtvašnico, kaj da res dela Lavrič. Vzdigne lopato in v loncu vidi še lobanjo, ki je pa bila že prosta mesa. Na tleh je imel še več dračja pripravljenega za kuho. B. ga vpraša, kaj in zakaj to dela. Lavrič odgovori, da dobi za lobanjo 300 Din, od koga pa ni povedal. Za zadevo je seveda izvedelo županstvo, ki je oskrbitev takoj naznanilo orožništvu, obenem pa poklicalo g. Finžgarja na odgovornost, ki pa o celi zadevi ni hotel nič vedeti. Lavrič je najprvo izjavil, da si je grel vodo za umivanje rok, šele po aretaciji je izpovedal, da je skuhal človeško glavo v dveh vodah. Lobanjo je po odkritju zakopal, jo je pa v pričo orožništva zopet odkopal. Lobanja je bila dobro ohranjena. V glavnem gre sedaj za to, v kakšne svrhe se je hotela lobanja uporabljati.

Vse zaupnike, ki smo jim poslali Koledarčke Kmečke zveze, prosimo, da jih čimprej razpečajo. Kar jih ne bi mogli prodati, naj jih brž kot mogoče vrnejo na naslov: Tajništvo SLS, Maribor, da zadovoljimo one, ki jih želijo imeti.

Trpežni plašči 420.—, 360.—, 265.—
Moderni velour 800.—, 680.—, 650.—
Otomani in pliš 1420.—, 1210.—, 980.—
KRILA, BLUZE, KOSTUME,
OBLEKE IN RAZNI JUMPERJI
Nadi se samo prvovrstno blago, za kar jamči
loves trdke
Veletrgovina R. STERMECKI, Celje
VELIKA INVENTURNA PRODAJA.

Konec sreče. Z dnem 10. decembra se je zaključil rok za dviganje dobitkov v loteriji Martinišča. Pravzaprav je

bilo določeno do 1. decembra, kakor je to razvidno na srečkah, toda zaradi pozne priobčitve izžrebanih števil se je izjemoma rok za 10 dni podaljšal. Kdor je poslal srečko po 10. decembru se mu ne bo nič poslalo niti odgovorilo. Ta pojasnitev naj zadostuje.

»Naš dom« sprejema oglase! Vabimo trgovce, da oglašajo tudi v »Našem domu«. Seveda, le stvari, ki zanimajo mladino. Čitatelji pa se lahko zanesete, da bo »Naš dom« priporočal le najboljše trgovce!

Žrebanje loterije v korist zgradbi društvenega doma v Sv. Petru pod Sv. gorami, ki bi se moralo vršiti dne 8. decembra 1927 je za nekoliko časa preloženo. Tisti, ki še srečk niso plačali, naj to v najkrajšem času stori, da se bode žrebanje čimprej vršilo. Dan žrebanja se bode javil v časopisju.

Janko Samec: Za naše male. Pesmice. V za, ložbi Ničmanove prodajalne, ki se odlikuje po svoji podjetnosti, ko so, zlasti v leposlovju, starejša podjetja odpovedala, je izšla drobna zbirka z zgorajšnjim naslovom. Pesmice so tople, preproste, zato tudi za otroke umljive. »Otrokova molitev« bi sodila ne samo v kako začetnico, ampak kar v katekizem. So pa tudi druge prav čedne in jih lahko priporočamo. Cena 8 Din, s pošto 75 para več. Ks. Meško.

Jaslice! Male in velike, iz papirja in lepenke, velike lesene za dom in cerkev, kupite v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5 in Aleksandrova cesta 6.

Zidan papir in vse razne okraske kupujte le v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Božično drevesce bo najlepše okrašeno z okraski, ki jih gotovo kupite v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Pozor! P. n. Okrajne zastopnike in občinske urade obveščamo, da so tiskovine za občinski proračun o dohodkih in izdatkih občine in ubožnega zaklada pošle. Zato naj nekoliko potrpijo, da se zopet natisnejo. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Knjiga — najlepši dar za Božič! Vsem, ki hočejo koga tako obdarovati, da bo tega res vesel, priporočamo, da kupijo lepo knjigo. To je trajen in zlata vreden dar! — Kupujte knjige, lepe povesti in slikanice v Cirilovi tiskarni v Mariboru, Koroška cesta 5 in Aleksandrova cesta 6.

Gospodarstvo.

Novodobnosti — in naša kmetija.

Imamo nešteto slučajev, da prevzame kako zanamarnjeno mesto in propadlo kmečko gospodarstvo neagronom ali kak mlad absolvent kmetijske šole, ki je poln vneme in gorečnosti za napredne načine gospodarjenja in ki preuredi svoje posestvo iz temelja. Poskuša vpeljati vse novodobnosti, o katerih je kaj čital površno v strokovnih listih in knjigah ali je slišal o njih v kaki šoli. In uspehi? Uspehi žal le premnogokrat ne odgovarjajo in se spremenijo čisto tudi v gospodarske izgube. In posestnik, ki se je iz samega idealizma, s trudom in z velikimi stroški lotil novih vpeljav ne trpi samo škodo, ampak tudi zasmehovanje svojih zaostalih sosedov. Kaj je temu vzrok?

Mnogo jih je dandanes slišati in videti o uspehih z umetnimi gnojili. Pa si misli kdo: »Bom poizkusil še jaz in si bom kupil umetnega gnojila«. Neveščak navadno misli, da obstaja samo ena vrsta umetnih gnojil, ki se uporabljajo kot hlevski gnoj. Ne upošteva, da je umetnih gnojil cela vrsta, ki je vsaka različna glede učinkovitosti in glede delovanja v zemlji. Verjetnost je torej zelo velika, da se bo novinec in začetnik izbral umetno gnojilo, ki v dani zemlji, v danih okoliščinah in pri danemu sačaju ne bo pokazalo niti najmanjšega učinka. Podobno je mnogokrat tudi glede uporabe tehničnih krmil. Mnogo občutnejši so pa lahko neuspehi in izgube, ako gre za preureditev gospodarskega obratovanja. Napačna in prenapeljena vpeljava novega kolobarjenja in plodoreda in prenapeljen in neumesten prehod od enega načina gospodarstva na drugo, n. pr.: od reje

v veseli zavesti, da se je začelo pri nas novo društveno življenje.

Prosvetno društvo v Ljutomeru uljudno vabi na tombolo, ki se vrši v Katoliškem domu na Stefanovo, dne 26. t. m. ob 3 uri popoldne. Med tombolo svira »Radio-koncert«. Na svidenje!

Veržej. V nedeljo, dne 4. t. m., se je pri nas prav lepo vršila slavnost v znamenju Brezmadežne. Obletnica ustanovitve Marijine družbe se je slavila z lepo igrico »Lurška pastarica«. Dekliška zveza je z deklamacijami in s predavanjem sodelovala in naše pogumne Orlice so prvič nastopile tako lepo in dovršeno, da so žele mnogo zaslužene pohvale. Najbolj pa moramo pohvaliti ljubki naraščaj Orlic, ki je prvič svoj »Venček na glavi« tako nežno in čedno izvajal, da jih smemo res biti vsi veseli. Le pogum, vrle mladenke, začetek je dober; le vstrajajte do končne zmage!

Šmartno ob Paki. Zgodilo se je pri nas pretekli teden nekaj, česar ne smemo prezreti. Storičeno je bilo to neopazeno — skromnost je tako narekovala — a glasno govori o velikem umevanju naših današnjih potreb. Blag mož je velikodušno daroval prvih 1000 Din našemu katoliškemu prosvetnemu društvu za zidanje novega društvenega doma, hoče pa ostati v javnosti neimenovan. Tako se pravi pravcenti izobrazbo, če se toliko za njo žrtvuje. Bodi velikodušnemu darovalcu izrečena zahvala nas, ki smo ta dar prejeli, hvaležna mu bode tudi mladina, ki bo uživala sad te požrtvovalnosti. Začnimo pa tudi mi drugi s pripravami za zidanje društvenega doma in prinesimo svoje prve doneske, na podlagi katerih se bo lahko začelo delo. Čim prej se bomo začeli pripravljati in čim temeljiteje se bomo pripravili, tem lažje in hitreje bomo postavili naš novi dom prosveti!

Brezice. Po treh letih spanja se je zdramilo tukajšnje prosvetno društvo. Dne 27. novembra t. l. se je vršil občni zbor v pevski sobi frančiškanskega samostana. Po običajnem pozdravu so se prečitale in razložile nova društvena pravila, katere so zborovalci odobrili. Po dolgi debati se je odločilo, da znaša članarina letno 10 Din. Ugotovili so se stari člani in vpisalo se je 20 novih. Izvolil se je nov odbor. Izmed treh predlaganih, je bila sprejeta lista s sledečimi odborniki: P. Hubert Marovt, predsednik; Pečnik Anton, tajnik; Bruderman Anton, blagajnik; Cvetko Marija, knjižničarka. Izvolila sta se tudi predstavnika in člana